

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

ÜRPIERTI

ROBERT
LUDLUM

Yazarın Yayınevimizde Çıkan Diğer Kitapları:

Son Çember (Tükendi)

Yemin (Tükendi)

Motel (Tükendi)

Kin (Tükendi)

altın kitaplar yayınevi

MEŞHUR ROMANLAR : 60 / ÜRPERTİ / Yayın Hakkı (Copyright) :
Altın Kitaplar — Robert Ludlum — 1980 / Kesim Ajansı / Kapak:
Oral Orhon / Birinci Baskı : Mart - 1980 / Dizgi - Baskı : Altın
Kitaplar Basımevi

ROBERT LUDLUM

Ürperti

(The Bourne Identity)

Türkçesi :

Gülten SUVEREN

BİRİNCİ BÖLÜM

1

Balıkçı gemisi karanlık, hırçın denizin öfkeli dalgalarına bata çıka ilerlemeye çalışıyordu. Dev gibi dalgalar büyük bir güçle tekneye vuruyor, sular köpük köpük güverteden akıyordu. Tahtalar gıcırıyor, halatlar bükülüp kopma noktasına gelene dek geriliyor, gemi iniltiyi andıran sesler çıkarıyordu.

Arka arkaya iki patlama, deniz ve fırtınanın homurtusuyla teknenin iniltisini yardı. Patlamalar loş kamaradan gelmişti. Bir adam kapıdan fırlayarak bir eliyle küpeşteyi yakaladı. Diğer elini de midesine bastırmıştı.

İkinci adam korkunç bir niyetle usulca onu izledi. Kamaranın kapısına dayanıp dengesini bularak tabancasını kaldırdı. Arka arkaya ateş etti.

Küpeştedeki adam ellerini birden başına götürdü ve vücudu dördüncü merminin şiddetiyle geriye doğru büküldü. Balıkçı teknesinin burnu birden iki dev dalganın arasına girince, yaralı adamın ayakları yerden kesildi. Elleri başında, sola doğru dönerken, kapı ağzındaki adam da sendeleyerek kamaranın içine doğru itildi. Beşinci kurşun da hedefini bulmuştu. Yaralı adam haykırdı. Elleriyle tutunabileceği bir şey arıyordu. Sürekli olarak su ratına çarpan su zerreleri ve akan kanlar yüzünden gözleri görmez olmuştu. Yakalayabileceği bir şey de yoktu. Vücudu önüne doğru kayarken dizleri büküldü. Tekne şiddetle iskele yanına ya

tarken, kafası kurşunlarla parçalanmış adam da yandan kayarak aşağıdaki çılgın, karanlık denize gitti.

Şafağın ilk ışıkları Akdeniz'in sakin sularını pırıldatıyordu. Küçük bir balıkçı teknisinin elleri halat yanığı içinde kalmış, gözleri kanlı kaptanı denizin düzgünlüğünden hoşnut, kıçta oturmuş bir Gauloise sigarası içiyordu. Açık kaptan köşküne bakınca, kardeşinin daha hızlı gidebilmek için gaz verdiğini gördü. Teknenin tek tayfası da birkaç metre ötedeki ağıları kontrol ediyordu. Kardeşiyle gemici aralarında konuşup bir şeye gülüyorlardı. Bu da iyiydi, çünkü bir gece önce durum hiç de gülünecek gibi değildi. O fırtına nereden kopup gelmişti?

Marsilya'dan aldıkları hava raporunda böyle bir şey belirtilmiyordu. Öyle olsaydı kıyıya sığınırldı. Şafak vakti La Seyne - sur Mer'in seksen kilometre güneyindeki avlanma sahasına erişmişti kaptan. Fakat pahalıya patlayacak hasarları göze almak niyetinde değildi. Artık tüm onarım işleri, ateş pahasıydı. Gözlerini kapatarak ellerini güverteyi kaplayan tuzlu sulara soktu. Halattan berelenen ellerine deniz suyu iyi gelirdi. Bunlara fırtınada yerinden fırlayan halatlar neden olmuştu.

«Bak! Orada!»

Seslenen kardeşiydi. Anlaşılan kardeşinin güçlü gözleri onun uyumasına izin vermeyecekti.

Kaptan haykırdı. «Ne var?»

«Burun, iskele. Suda bir adam var! Bir şeye tutunmuş! Bir tahta parçası olacak!»

Kaptan dümene geçerek tekneyi sudaki adamın sağına yaklaştıırken, dalga yapmamak için de hızı kesti. Adam en küçük harekette tutunduğu tahtadan kayıp gideceğe benziyordu. Tahayı kısıkaç gibi tutan bembeyaz elleri dışında vücudu boğulmuş

ve bu dünyadan göçmüş bir adaminki gibi gevşekti.

Kaptan kardeşiyle tayfaya, «Halatları ilmek yapın!» diye bağırdı. «Suyun içine sokup bacaklarına geçirin. Dikkatli olun! Halatları beline kadar çıkarın. Usulca çekin.»

«Elleri tahtayı bırakmıyor!»

«Uzan ve ellerini aç. Belki elleri ölüm yüzünden kenetlenmiştir!»

«Hayır. Sağ... Dudakları kımıldıyor fakat sesi çıkmıyor. Gözleri de açık ama bizi gördüğünü sanmıyorum. »

«Ellerini kurtardık!»

«Onu kaldırın. Omuzlarından tutup yukarıya çekin. Yavaş olun!»

Tayfa, «Aman Tanrım!» diye haykırdı. «Başına bakın. Yarılıp açılmış!»

Kaptanın kardeşi düşüncesini açıkladı. «Fırtınada kafasını tahtaya vurmuş olacak.»

Kaptan yaralara bakarak bu varsayımı kabul etmedi. «Hayır. Ustra kesmiş gibi temiz yara. Buna kurşun neden olmuş. Onu vurmuşlar.»

«Bundan emin olamazsın.»

Kaptan gözlerini adamın vücudunda gezdirdi. «Birden çok yarası var. İle de Port Noir'a gideceğiz. En yakın ada orası. Rih-timde bir doktor var.»

«İngiliz mi?»

«Hastalara bakıyor ya...»

Kaptanın kardeşi, «Bakabildiği zamanlar,» diye karşılık verdi. «Şarap izin verdiği zaman. Doktor hastalarından çok hastalarının hayvanları konusunda başarılı oluyor.»

«Zıyanı yok. Biz oraya erişene kadar bu da bir ceset olacak. Yaşayacak olursa, fazla benzin parasıyla tutamadığımız balıkların karşılığını ondan isterim. Ecza çantasını getir. Başını sarmamız belki işe yarar.»

Tayfa, «Bakın!» diye bağırdı. «Gözlerine bakın.»

Kaptanın kardeşi sordu. «Ne olmuş gözlerine?»

«Bir az önce gözleri çelik halatlar kadar griydi. Şimdi de masmavi!»

Kaptan omuz silkti. «Güneş daha parlak şimdi. Ya da gözlerin seni aldatıyor. Neyse önemi yok. Mezarda hiç renk bulunmaz.»

Balıkçı teknelerinin sürekli düdüklerine martıların hiç kesilmeyen çığlıkları karışıyor, hep birlikte doklara özgü evrensel sesi oluşturuyorlardı. Akşam üzeri yaklaştığı için güneş batıda ateş ten bir top olmuştu. Hava durgun, çok nemli ve sıcaktı. Rıhtımın yukarısında, limana bakan parke döşeli bir yol ve birkaç boyası dökülmüş beyaz ev vardı Bunlar birbirlerinden kuru topraklar ve kumlardan fışkırmış otlarla ayrılıyorlardı. Yıkılmakta olan verandalar kazıklarla tutturulmuştu. Bu evlerin yıllar önce iyi günler görmüş olduğu belliydi. Her birinin sokağa inen toprak yolu vardı. Sıradaki son evin yolu diğerlerinden fazla aşınmıştı. Burası sekiz yıl önce kimsenin anlamadığı ya da aldırmadığı koşullar yüzünden Port Noir'a gelen bir İngiliz aitti. Adam doktordu ve rıhtımın da bir doktora gereksinmesi vardı. Çengeller, şişler ve bıçaklar para kazanmanın yanı sıra yaralamada da kullanılıyordu. İnsan doktoru iyi bir gününde yakalayabilirse atılan dikişler fena olmazdı. Fakat viski ya da şarap kokusu fazla belliyse, o zaman iş talihe kalmış demektir. Ama yine de hiç yoktan iyiydi.

O gün yoldan kimse geçmemişti. Pazardı ve cumartesi geceleri doktorun köyde kör kütük olana kadar içtiğini herkes biliyordu. Yalnız son birkaç haftadır doktorun programını değiştirdiği ve köyde hiç görünmediği de anlaşılmıştı. Ne var ki, pek büyük bir değişiklik de sayılmazdı bu. Doktora devamlı olarak şişelerle Iskoç viskisi gönderiliyordu. La Clotat'dan gelen balıkçı